

[Ministeren for offentlige arbejder.]

det er det, man gør, mens jeg omhyggeligt har undgået at bruge udtrykket og taler om statsfinansieret vejnet — oversætter man det til ordet statsvejvæsen, så giver man det ligesom en klang af, at det skulle være hensigten at oprette et statsvejvæsen, forstået således, at det skulle være et vejvæsen, der havde tilsvarende opgaver på statsvejnettet, som amtsvejvæsenene og de kommunale vejvæsen har på deres lokale veje. Det er altså ikke meningen, og det vil jeg gerne bekræfte én gang til.

Jeg vil gerne til et spørgsmål, der er stillet bl. a. af hr. Holmberg, men vist også af hr. Amtoft og hr. Arne Larsen og i øvrigt også af hr. Hauch, sige, at spørgsmålet om vejnetnets sammensætning er jeg meget enig i kræver nærmere behandling. Jeg kan sige, at det, der er valgt i lovforslaget, er valgt ud fra synspunktet: så få som muligt. Det er vel nok et meget fornuftigt udgangspunkt. Så er det rimeligt, at man under udvalgsbehandlingen ser, om man dermed har taget det for stramt, og om man har fået det helt i balance. Jeg mener ikke, det skal volde vanskeligheder at finde frem til en løsning på dette problem.

Hr. Arne Larsen var bekymret over og betænkelig ved, om der var tilstrækkelig styrke i forslaget til den fælles planlægning, og svingede ud fra den betragtning, sådan forstod jeg det, en lille smule imellem synspunkterne; skulle man ikke hellere have taget skridtet fuldt ud, eller har man taget for meget? Om det vil jeg gerne sige — og det er også et svar til hr. Sigsgaard, som talte om kriterier for vejenes fordeling mellem de forskellige myndigheder — at jeg mener, der er anlagt et objektivt kriterium, og det fører altså så til den fordeling, der her er fremkommet. Det er rigtigt, som hr. Sigsgaard siger, at man kan ikke bare tælle trafikken op og så sige, at så meget er lokalt og så meget er gennemgående, og så på den måde afgøre, om den hører hjemme i det ene eller det andet regie. Men det er heller ikke det, vi har gjort. Det, vi har gjort, er, at vi har prøvet at klassificere vejene, og om de veje, hvis placering, udbygning og standard er bestemt af, at de skal tjene som led i et hovednet, har vi sagt, at de er naturlige statsopgaver, det vil sige, at staten i hvert fald skal betale. Jeg minder om igen, at

dette i virkeligheden svarer til det eksisterende princip, for det er det, der hidtil er foregået over hovedlandevejslovene. Det er bare nu gennemført konsekvent ved, at der er lavet en samlet plan også for en senere udvikling, og det er sådan set det, man vejplanlægningsmæssigt kan gøre fra folketingets side. Det mener jeg i og for sig er et objektivt kriterium. Det betyder naturligvis også, at der ind i de veje, staten tager sig af, kan gå veje, der har en meget høj procent af lokaltrafik, men de er ikke placeret af hensyn til den, men som led i det overordnede vejnet.

Jeg er ikke enig med hr. Arne Larsen i, at det ville være rigtigt at gå væsentligt videre. Jeg mener ikke — lige så lidt som hr. Horn, som jo har erfaringerne fra en tidligere periode — at der har været nogen som helst vanskeligheder ved at gå gennemført planlægning og koordinering mellem amter, kommuner og staten af de forskellige veje og deres placering, men jeg vil nok sige, at jeg tror ikke, at det hidtidige refusionssystem har gjort det lettere, fordi problemet om den økonomiske fordeling har skullet ind ved siden af den rent tekniske og trafikale vurdering.

Jeg vil endelig sige til hr. Sigsgaard — jeg har svaret på et enkelt af hans spørgsmål — at de øvrige bemærkninger havde jeg en lille smule svært ved at forstå. På en måde gik de ligesom modsat, synes jeg. Det skyldes måske, at hr. Sigsgaard ser det hele fra hovedstadsområdet, og i det egentlige Københavnsområde har vi ikke det mellemlid. Hr. Sigsgaard nævnte sammenhængen med bebyggelsesplanerne og nævnte spørgsmålet om at nedklassificere veje i stedet for at opklassificere dem. Så kommer jeg til at sige, at det er lige præcis det, der sker i hovedstadsområdet. Der mangler altså ligesom noget i sammenhængen.

Derefter vil jeg gå over til et af svarene til hr. Hauch vedrørende sammenhængen mellem planlægningen og det, som hr. Sigsgaard nævnte om bebyggelsesplaner og alle disse ting. Når man dels har fulgt i pressen, hvad der er skrevet i den sidste tid fra forskellige sider i amterne, dels har hørt det, som hr. Hauch indtil nu har sagt, kan man få et næsten foruroligende indtryk af, at indstillingen — jeg tror nu ikke, det passer — i amterne skulle være den, at efter den nye